

РЕШЕНИЕ

№ 4179

гр. София, 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11541** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба Вх. № 37214/26.11.2020г. по описа на АССГ, на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Г. /“О. – Ф. Т. Л.“ Г./, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, против Решение № Р. 3000-2556/26.10.2020/32-311731, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като е постановено в противоречие с материалния закон, поради неправилно установена фактичката обстановка, а при издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Конкретизира се, че в хода на процедурата по доказване на декларираната митническа стойност при внос на пресни зеленчуци, дружеството е представило всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена на доставката на внасяните стоки, което е и договорената стойност на същите по смисъла на чл. 70 от Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (М.). Поддържа се, че Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализацията на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност, а още по-малко изключва доказателства, посредством които може да се установи реалността на търговската операция. Счита, че решението е

необосновано, тъй като при анализа на доказателствата за реализацията на стоките след вноса им, митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между дружеството – жалбоподател и крайния им клиент – международна търговска верига L.. Сочи се, че видно от всички предходни случаи от 2018 г., както и тези, следващи конкретния внос, в случая не се касае за изолирана доставка, а за едни дълготрайни търговски отношения, свързани с периодични доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполагало и по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Твърди се, че за стоките от един и същи вид, каквито са внасяните пресни домати, дружеството реализира положителен финансов резултат (печалба) изчислен за един по-дълъг период – един месец, независимо, че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по-ниски от митническата им стойност. Искане се отмяна на обжалваното решение. Претендират се разноси по делото.

В съдебно заседание дружеството чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли за отмяна на атакуваното решение.

Ответникът – Директор на Териториална дирекция „Тракийска“ в съдебно заседание не се представява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, въз основа на доводите по страните, приложените доказателства по административната преписка и събраните в хода на съдебното производство доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

На 22.02.2019 г. в МБ С. е била регистрирана митническа декларация с М. 19BG003010001837R9, с вносител “О. – Ф. Т. Л.“ Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обръщение с цел крайно потребление пресни домати, тип кръгъл, червен, с произход Р Турция, с нетно тегло 3456 кг. Като доказателство за произход е бил представен и приет сертификат за движение Е..1.

Пред митническата администрация е било декларирано:

За стока № 6/7 – пресни домати тип кръгъл, червен, с код по КН [ЕГН], с нето тегло 3456 кв. е декларирана митническа стойност в размер на 6549.11 лв., преизчислена в € /100 кг. на 96.89 € /100кг. Определената от Европейската комисия за дата 22.02.2019 г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход Р Турция е 74.40 € /100 кг. Тъй като Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 изисквал сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня С. и ако вносна стойност е по-голяма с повече от 8% от С., чл. 75, §2 от Регламента, във вр. с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, изисквал вносителят да представи обезпечение в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня С. (74.40 € /100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (96.89 € /100 кг.) е по-голяма с повече от 8% от определената за деня С. (74.40€ /100 кг.), поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 2014.25 лева.

Обезпечението за стоките са били внесени в пълен размер от пълномощника на дружеството – [фирма].

На 22.02.2019г., немското дружество-вносител, е било уведомено, че на основание чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 20017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбите, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация, е необходимо да се представят доказателства, че стоката е реализирана на пазара на ЕС, с цел потвърждаване коректността на данните по

декларираната митническа стойност пред митническата администрация.

На 08.03.2019 г. в изпълнение на разпоредбите на чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 20017/891 на Комисията и в рамките на удължения едномесечен срок, съгласно чл. 4 от ЗМДИП, дружеството, чрез пълномощника си е представило доказателство на какви цени са пласирани стоките от тази партида. Цялото количество от 3456 кг. е продадено на цена от 98.00€/100 кг.

На 11.09.2019г. с молба вх. № 32-262976 [фирма] е представило в МБ С. допълнително: справки декларации за ДДС за данъчните периоди януари, февруари, март, април 2019 г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби; уведомявания за приемане на постъпили данни от справките-декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчните периоди януари, февруари, март, април 2019 г.; подадени V. декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчните периоди януари, февруари, март, април 2019.

Въз основа на представените от дружеството доказателства е прието, от митническата администрация, че за процесната стока, представените фактури и доказателства, сочат, че доматиите са продадени на цена от 98€/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока, изчислени на 108.63 €/100кг. Митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване, поради което внесения за стоката депозит в размер на 2014.25лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

С писмо рег. № 32-335758 от 21.11.2019 г. дружеството е било уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД „Тракийска“, с което за стоката, ще се постанови неблагоприятен резултат – възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, §4, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставените обезпечения в размер на 2014.25 лева ще бъдат усвоени. На дружеството е била дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. Писмото е връчено на 22.11.2019 г.

На 23.12.2019 г. [фирма], в качеството му на пълномощник, е депозирало молба с вх. № 32-372553, с която е възразило срещу предстоящото издаване на негативно решение за усвояване на депозити.

Изразеното от пълномощника становище не е прието от органа и е издадено оспореното в настоящото съдебно производство Решение № Р. 3000-2256/26.10.2020/32-311731 на директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

С решението на директора на ТД „Тракийска“ е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на внесеното обезпечение в размер на 2014.25 лева; обезпечението е задържано като плащане на вноските мита на основание чл. 75 §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, като е определен ДДС в размер на 98.82 лв., ведно с дължимите лихви. В решението е посочено, че в Регламент № 1308/2013 г. са дефинирани основните принципи, заложили при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в това число и правилата при търговия с трети страни и формирането на вноските мита, като спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени, в това число и към доматиите. Според тази система, вноскът не се облага с единна ставка на митото, а с различни ставки, в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. Посочено е, че на основание чл. 181 от Регламент (ЕС)

1308/2013 ЕК е приела Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, а според практическото прилагане на правилата за определяне на митата на стоките, към които се прилага системата на входните цени, показвало че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална – колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова по-ниско е митото и обратното. Посочва се, че в случаите, когато декларираната вносна цена е по-висока от С. с повече от 8%, ЕК е въвела обезпечението като инструмент за защита интересите на ЕС. В тези случаи вносителят трябвало да докаже, че високата декларирана цена не е завишена с цел избягване плащане на митата. Посочено е, че евентуална обосновка на по-високите цени може да се аргументира с обстоятелството, че стоката е от категорията на биопродуктите или е с екстра качество. В случая такива обстоятелства не били декларирани. Изложено е, че реализирането на стоката на по-ниска цена противоречало на пазарната логика, тъй като генерирало отрицателен финансов резултат (загуба).

По делото е допусната и приета съдебно счетоводна експертиза на ВЛ. Л. Й., неоспорена от страните и кредитирана от съда, като компетентна и обективна. ВЛ е изготвило ССЧЕ, въз основа на: Митническа декларация с МРН № 19BG003010001837R9 от 22.02.2019 година; процесната стока „Пресни домати тип кръгъл червен“ (стока № 6) е с тарифен код 0702 00 00 99, количество 3456 кг нето тегло, 576 колета, единична цена 0^{.883} €/кг обща стойност 3 051^{.65} евро, обща фактурна стойност 23 889^{.79} евро, условия на доставка FCA Ф. превозвач, местонахождение на стоката А., произход Турция, описание на стоката „Пресни домати тип кръгъл червен“. Декларирани са: митническа стойност 6 549^{.11} лева, метод за определяне на стойността „1. Договорна стойност на внасяните стоки (чл. 70 от Кодекса)“, преференция „300 Преференциална ставка на митото без условия или ограничения (включително тавани)“, добавяния и приспадания „разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и застраховка до мястото на въвеждане на стоките в ЕС 580^{.60} лева, разходи за транспорт след пристигане на мястото на въвеждане 793^{.48} лева. ;Търговска фактура DES2019000000156 от 18-02-2019, издадена от “D. Taım” Турция; Обща стойност 23 889^{.79} Е., стока позиция № 1 „домати” 3456 кг нето тегло, единична цена 0^{.883} евро; обща цена 3 051^{.65} евро, условия на доставка FCA Ф. превозвач, колети 576 броя, преизчислени в евро за 100 кг за 96^{.89} €/100 кг (с включени разходите по транспорта); Фактура № 1900293 от 19.02.2019 година за транспортни услуги от А. до С. за 1 500 евро и след С. за 2 050 евро или общо 3 550 евро;Фактура № 80000462089 от 21.02.2019 година на [фирма] за такса лаборатория 420^{.00} лева; Фактура № 9913 от 21.02.2019 година на [фирма] за извършени услуги по представителство пред Б. и други за общо 802^{.75} лева; Фактура № 0000008530от 23.02.2019 година издадена от О. – Ф. Т. Л.“ Г. – ГЕРМАНИЯ на Л. Румъния за продадена стока „Пресни домати тип кръгъл червен“ (позиция 5), 1722 кг, произход Турция, единична цена 0^{.98} евро, обща сума 1 687^{.56} евро без ДДС, или 98 евро за 100 килограма; Фактура № [ЕГН] от 24.02.2019 година издадена от О. – Ф. Т. Л.“ Г. – ГЕРМАНИЯ на Л. Румъния за продадена стока „Пресни домати тип кръгъл червен“ (позиция 5), 1728 кг, произход Турция, единична цена 0^{.98} евро, обща сума 1 693^{.44} евро без ДДС, или 98 евро за 100 килограма; Общо по двете фактури, от цялото внесено количество процесни стоки (3456 кг), 3450 кг е продадено на Л. Румъния за общата сума 3 381^{.00} евро без ДДС, или 98 евро за 100 килограма; Копие на е-писмо от 04.03.2019 година до продавача, с което е същият информиран за извършени плащания по 44 броя търговски фактури за общата сума 674 494^{.72} евро. В описа на

платените фактури се намира и процесната фактура № DES2019000000156 от 18-02-2019; Копие на суифт от банка „С.“ М. за извършено плащане на 05.03.2019 година от О. – Ф. Т. Л.“ Г. – ГЕРМАНИЯ на “D. Tarım” Турция, за сумата 674 494.⁷² евро. На въпроса: „Каква е цената, която е договорена и заплатена от „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – ГЕРМАНИЯ за закупуване на процесните стоки от Турция? Съответства ли тази цена на стойностите, обявени от доверителите ми в депозираната по случая молба за възстановяване на депозита?“ ВЛ дава следния отговор: Налице е съответствие в данните за стойностите посочени в документите приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези деклариращи в процесната митническа декларация. Представените документи относно стопанските операции след освобождаването на процесната стока от митническите органи и анализа на данните от тях потвърждават стойността на договорената и реално платена цена на стоките в размер на 3 051.⁶⁵ евро, или 96.⁸⁹ €/100 кг, както и че при вноса са спазени условията за определяне на митническата стойност по чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 година.

Генерирането на печалба или загуба при реализацията на стоките след вноса им, който въпрос е засегнат частично в решението на ТД „Тракийска“, не влияе върху реалността на извършените преди това търговски операции и плащания. Представените документи относно стопанските операции след освобождаването на процесната стока от митническите органи и анализа на данните от тях потвърждават стойността на договорената и реално платена цена на стоките в размер на 3 051.⁶⁵ евро, или 96.⁸⁹ €/100 кг, както и че при вноса са спазени условията за определяне на митническата стойност по чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 година. Генерирането на печалба или загуба при реализацията на стоките след вноса им, който въпрос е засегнат частично в решението на ТД „Тракийска“, не влияе върху реалността на извършените преди това търговски операции и плащания.

На Въпроса: „Каква е митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза и какъв е размера на вносното мито, изчислен на база тази стойност?“ ВЛ установява, че: Митническата стойност на декларираната стока, както е посочено в митническа декларация с МРН № 19BG003010001837R9 от 22.02.2019 година, е изчислена по метод за определяне на стойността „1. Договорна стойност на внасяните стоки (чл. 70 от Кодекса)“, като за прилагане на този метод са налице изискванията на митническото законодателство (договорна и платена стойност). Както се сочи в процесната митническа декларация, митническата стойност определена по този метод и декларирана в процесната митническа декларация, като основа за изчисляване на вземането за мито, е 6 549.¹¹ лева, или 96.⁸⁹ евро за 100 кг. Доказателствата, показват, че от цялото внесено количество от процесната стока нето тегло 3456 кг, 3450 кг е продадено на Л. Румъния и това количество би могло да се приеме за най-голямото сборно количество, а именно нето тегло 3450 кг, при единична цена 0.⁹⁸ евро, общо 3 381.⁰⁰ евро, или 98 евро за 100 килограма. Вносното мито, изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към датата на регистрацията на процесната митническа декларация 22.02.2019 година, следва да бъде 0 %.

ССЧЕ по делото установява, че цената, която е договорена и платена от „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – ГЕРМАНИЯ за закупуване на процесната стока от Турция, е 3 051.⁶⁵ евро, единична цена 0.⁸⁸³ евро или 96.⁸⁹ €/100 кг (с включени разходите по транспорта).

Налице е съответствие на тази цена, на стойностите, обявени от жалбоподателя в депозираната по случая молба за възстановяване на депозита. Митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза, е 3 381^{.00} евро, или 98 евро за 100 килограма. Вносното мито, изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към датата на регистрацията на процесната митническа декларация 22.02.2019 година, следва да бъде 0 %.

Въз основа на установените по делото факти, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Съдът намира жалбата за подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от активно легитимирана страна срещу подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност акт, поради което същата е редовна и допустима.

Разгледана по същество, Жалбата е основателна по следните съображения: Оспореното решение е издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция митници. Издателят на акта има качеството на митнически орган по смисъла на §1, т. 9 от ДР на ЗМ и чл. 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013. На основание чл. 19, ал. 1 ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция Митници или от директорите на териториалните дирекции. Ето защо съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган. При издаването му не се констатират допуснати съществени процесуални нарушения. Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като са изложени в достатъчна степен мотиви, от които да се установи действителната воля на органа и да се разбере защо е приел, че не е представено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване.

По същество:

Посочената във фактическата част на настоящия съдебен акт фактическа обстановка е безспорно установена от приложените по делото доказателства. Спорът по делото е правен и се свежда до приложението на чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 за допълване на Регламент (ЕС) 1306/2013 на ЕП по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение 543/2011 на Комисията. Съгласно л. 75, §2, ал. 1 и ал. 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2917/891, който видно от фактите по делото и мотивите на акта е приложен от митническите органи, „когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната

фиксирана стойност при внос“. Не е спорно, че обезпеченията за процесните стоки са внесени.

Правното основание за постановения отказ за освобождаване на предоставените обезпечения е чл. 75, §5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, според който предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита.

Способите за доказване на условията за освобождаване са регламентирани в разпоредбата на чл. 75, §5, ал. 4, която посочва, че за да се докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея, освен фактурата вносителят предоставя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. При анализ на цитираната разпоредба се налага извод, че при доказването вносителят може да ползва всички относими към вноса на стоките документи. В конкретния случай са представени справки декларации за ДДС за данъчните периоди януари, февруари, март, април 2019 г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации за ДДС, дневници за покупки и продажби за данъчните периоди януари, февруари, март, април 2019 г.; подадени V. декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчните периоди януари, февруари, март, април 2019.

Според приетата от съда и неоспорена от страните съдебно-икономическа експертиза е налице съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация. С оглед на това е направен обоснован извод, че договорената и реално платената цена е тази, която е декларирана при вноса.

Настоящият съдебен състав не споделя тезата на митническите органи, аргументирана единствено със заключението за противоречие с пазарната логика в реализиране на стоката на по-ниска цена от декларираната митническа стойност. За определяне на митническата стойност на стоките чл. 75, §5, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 препраща към чл. 70, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2013/952, съгласно който базата за определянето ѝ е договорената стойност, тоест действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежаща на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. За да не бъде приложена договорната цена, следва да е налице някое от отрицателните условия по ал. 3, б. „а“-, „г“ на чл. 70 от Регламент (ЕС) 2013/952, а именно: а) не съществуват ограничения относно правото на разпореждане или ползване на

стоките от купувача, различни от някои от следните: i) ограничения, наложени или изисквани по силата на закон или от публичните органи в Съюза; ii) ограничения, засягащи географската област, в която стоките могат да бъдат препродавани; iii) ограничения, които не влияят значително върху митническата стойност на стоките; б) продажбата или цената не зависят от условия или съображения, които не могат да получат стойностно изражение по отношение на подлежащите на остойностяване стоки; в) никаква част от прихода от всяка последваща препродажба, прехвърляне или ползване на стоките от купувача не се получава пряко или косвено от продавача, освен в случаите, когато е възможна подходяща корекция; г) купувачът и продавачът не са свързани или връзката не е повлияла върху цената. Наличието на никоя от тези отрицателни предпоставки не се твърди от митническите органи. Относимата нормативна уредба не обвързва определянето на митническата стойност с реализирането на печалба по конкретната сделка, поради което и обосноваването на акта на митническите органи с противоречие с пазарната логика, противоречи на материалния закон и е необосновано.

Съдът счита, че действително реализирането на печалба в настоящия случай следва да се разглежда в по-дълъг период от време, предвид дългосрочните търговски отношения с контрагента – търговска верига L., и периодичността на доставките, които се извършват през цялата година. В случаи на такива повтарящи се доставки е оправдано някои от тях да се реализират на по-ниска цена, което да бъде компенсирано с други доставки, още повече, че в случая се касае за бързоразвалящи се стоки, чиято цена спада със значителни темпове - с напредване на времето стоката губи вкусовите си качества, търговския си вид. С цел ограничаване на загубите и запазване възможността все пак стоката да бъде реализирана, налага същата да бъде продавана и на по-ниска цена.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че извода на митническия орган, че преценката за реализация на стоката с положителен финансов резултат следва да се прави само по отношение на конкретната партида, обявена в процесната митническа декларация, е неправилен. Следва да се отбележи, че обикновено печалбата се изчислява за конкретен отчетен период, а не непременно с реализирането на конкретна сделка. Представените доказателства свидетелстват за коректно деклариране на митническата стойност, в какъвто смисъл е и заключението на вещото лице.

Въз основа на установените факти и приложимия закон, съдът прави извод, че не са налице основания за корекция на декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките, въведени на територията на Съюза с процесната митническа декларация, както и за отказ за освобождаване на внесеното обезпечение. Този отказ, обективиран в оспорения административен акт, се явява незаконосъобразен, и като такъв следва да бъде отменен.

Предвид установеното противоречие с материалния закон, на основание чл. 173, ал. 2 АПК, след отмяна на незаконосъобразния отказ, съдът следва да върне преписката на административния орган за ново произнасяне по молбата за връщане на внесенния депозит, съобразно дадените в мотивите на това настоящото решение указания за тълкуване и прилагане на закона.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят разносните по делото, общо в размер на 450 лева, от които 50 лева за внесена държавна такса и 400 лева депозит за вещо лице.

Мотивиран от гореизложеното, АССГ, Трето отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Г. /“О. – F. T. L.“ G./, представлявано от Н. Г., Решение № Р. 3000-2556/26.10.2020/32-311731, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“, *като незаконосъобразно.*

ВРЪЩА преписката на директора на Териториална дирекция „тракийска“ при Агенция „Митници“ за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О. – Ф. Т. Л.“ Г. – Г. /“О. – F. T. L.“ G./ направените по делото разноси в размер на 450 /четиристотин и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: